

Boros Imre: Felzárkózás és leszakadás

2016 március 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Gondolom, kevés olyan kérdés van a politikában, amir?l a hazai politikai paletta két pólusa azonosan vélekedne.

Ezen kevés eset között megemlíthet?, hogy függetlenül a politikai hovatartozástól, a 2000-es évek elején mindenki célnak jelölte meg, hogy a közelg? uniós tagságunk révén lehet?ségünk lesz a folyamatos felzárkózásra a nálunk fejlettebb országcsoporthoz.

Letudtuk az els? évtizedet a közösségben, eljött a számvetés ideje. A számok, sajnos, nem sugároznak szívderít? képet. Jogi értelemben 2004 májusában lettünk teljes jogú tagjai a közösségnek, az onnan jöv? forrásokat a következ? évben kezdtük pályáztatni, tehát valós hatást csak 2006-tól fejthettek ki ezek a támogatások. Kiinduló bázisnak tehát egységesen 2006-ot tekintjük.

A felzárkózás sikerének megítéléséhez pedig a gazdasági fejlettség szintjének mérésére általánosan használt bruttó társadalmi terméket (GDP) fogadjuk el, annak ellenére, hogy a valós összehasonlításra inkább a GNI (nemzeti jövedelem) lenne alkalmasabb, de sajnos erre nincs teljesen megbízható hazai elérhet? forrás. GDP-alapon Lengyelország volt a legeredményesebb. Az egy f?re jutó GDP-érték 2006 és 2014 között náluk harminchárom százalékkal emelkedett. Ezüstérmet a maga huszonkét százalékos értékével Szlovákia szerzett. A mi 2,9 százalékos értékünket még Csehország is felülmúlja a maga 5,2 százalékával. A mi szempontunkból nyugati etalonnak számító Ausztria pedig azért érdekes, mert a miénkhez hasonlítva toronymagasan álló 2006-os értékét is további négy százalékkal volt képes növelni, pedig a 2008-ban kezd?dött pénzügyi válság az osztrákokat is sújtotta.

A legkevesebb, amit megállapíthatunk, hogy hazánkat az elmúlt évtizedben páratlan történelmi kudarc érte, ami ebben a mára huszonnyolc tagúra b?vült közösségben eddig egyedülálló, ezért alapos elemzést igényel. Ismét kidobtunk egy évtizedet az ablakon a nemzetek versenyében. Még 2003-ban, a Medgyessy- kormány idején is reális volt az esélyünk arra, hogy fejlettségünk, felkészültségünk alapján 2008-09 táján tagjai legyünk az eurózónának is. Ennek a meggy?z?désének az akkori miniszterelnök is többször a nyilvánosság el?tt adott hangot, pedig a sikertelenség árkait akkor már b?ven ásta a balliberális kormány.

Els? célpontként a hazai mez?gazdaság sikereit torpedózták meg. A nyugati normák szerint 2003-2004-ben már lejárt, de a hazaiak szerint még forgalomképes hasított-félsertés-importtal tarolták le a sertéstartó telepeket, és küldték padlóra a legjelent?sebb hazai állattenyésztési ágazatot. A polgári kormány a mez?gazdasági fejezet tárgyalását már kénytelen volt a 2002-es választási kudarc után az új kormánynak átengedni. Az eredmény lehangoló volt. A mára már megsz?nt tejkvótánk még a csehekénél is kisebb lett, és a lengyelek ötvenöt százalékos támogatásintenzitása mellett nekünk be kellett érnünk huszonöt százalékkal.

A környez? országok gazdái megnövekedett versenyképességük miatt szinte lemosták a magyar gazdákat a piacról nemcsak külföldön, de a hazai pályán is. A LEADER névre hallgató vidékfejlesztési uniós fejezet inkább hasonlított politikai hálózatszervezési modellre, mint vidéki közösségfejlesztésre. Az európai kohéziós alapok nálunk a kívánatos plusz el?jelnek, a fejletlenek felzárkóztatásának éppen az ellenkez?jét produkálták. Mára a hét magyar régióból négy az unió legszegényebbjei közé tartozik.

A legkirívóbb példa éppen a Budapestet is magába foglaló, úgynevezett központi régió esete. A f?városokat azok magasabb fejlettsége okán a visegrádiak mindenütt külön régióként szerepeltették, hazánkkal ellentétben. Demszky kijárta, hogy Pest megyével együtt számolva még els? típusú (Objective 1) fejlesztési terület maradjon a f?város is. Így sikerült pénzt szerezni a 4-es metróra és más projektekre, miközben Pest megyében ma is fejletlen állapotok vannak, de a hivatalos státus már nem az, és ezért sokkal kisebb a támogatási intenzitás. Hazai vállalkozások felzárkóztatására szinte semmi forrás nem jutott. Hivatalos statisztikák a források kevesebb mint húsz százalékáról szólnak. A hazai cégek a gigantikus vas- és betonprojektekb?l (út- és vasútépítések) a közbeszerzési jog hazai változata miatt szinte teljesen kiszorultak f?vállalkozóként, azokat rendre a hazánkba települt külföldiek nyerték, f? cégük referenciáit bemutatva.

Bevett gyakorlattá vált, hogy az alvállalkozókat még igazolt teljesítmény esetén sem fizették ki, emiatt a hazai kivitelez?k tömegével mentek tönkre. Csatlakozásunk tehát „igazi történelmi ív?” baloldali projekt a maga tragikus sikertelenségével. Jogos a kérdés, hogy a 2010-ben a végrehajtó hatalomba visszatér? kormány miért nem változtatott érdemben. Sok lehet?sége, sajnos, a merev uniós szabályok miatt nem volt. A szinte átláthatatlanul bonyolult lebonyolítást a temérdek közrem?köd? szervezetet egyszer?sítette. F? célként azt jelölte meg, hogy az unióból nekünk járó források maradéktalanul megérkezzenek. Ez a cél realizálódott. Egy romokban lév?, zuhanó

teljesítmény? gazdaságot örökölt 2010-ben a kormány, 2013 végéig, amikor az uniós finanszírozási terv végs? határideje lejárt, részben az uniós forrásokkal kapcsolatos intézkedéseinek is betudhatóan azonban sikerült a gazdaságot ismét reményteli fejl?dési pályára állítani.

Boros Imre - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló